

הייתי מתה להיות ציירת

תערוכה העוקבת באופן כרונולוגי אחר התפתחות יצירתה של רחל אלקלעי, תוך שימת דגש אודות פרקים מרכזיים, ובהקשר להשפעות שונות, פנים וחוץ אמנותיות שורשי יצירתה הפלסטית נעוצים כבר בילדותה: "כילדה וכנערה, נהגתי לבקר כמעט מדי יום במוזיאון בשדרות רוטשילד. נפעמת ניצבתי אל מול ציוריו של מרק שגאל תוהה על הסיבה לדמויותיו המרחפות מעל לגגות העיירה, לוקה בשיכרון חושים אל מול העושר הצבעוני בציוריו. אני משערת שכבר אז הטרפנטין על ריחו הנפלא זרם בעורקי. ניסיתי להעתיק את הדוממים של סזאן ואת הנשים הבשרניות של רנואר. הציור היווה אז וגם היום תחליף לאוכל ולשינה, הייתי מתה להיות ציירת".

בית האמנים בתל אביב

המקומון תל אביב | גיליון 781 | 18.1.2018